

Informacja dla skarżących dotycząca postępowania po zawiadomieniu Rządu o wniesieniu skargi

1. Zawiadomienie pozwanego Rządu o wniesieniu skargi

Po wstępnym zbadaniu kwestii dopuszczalności skargi Prezes Izby lub Izba, na podstawie art. 54 § 2 (b) Regulaminu Trybunału, zawiadamia Rząd o wniesieniu skargi oraz zwraca się o przedstawienie pisemnego stanowiska dotyczącego dopuszczalności oraz meritum skargi lub poszczególnych zarzutów, które zostały podniesione w sprawie.

W tym drugim przypadku, jeżeli Izba wyda postanowienie częściowe o uznaniu pozostałej części skargi za niedopuszczalną, kopia tego postanowienia zostanie dołączona do listu zawiadamiającego o wniesieniu skargi lub zostanie przesłana w późniejszym terminie. Tym samym, rozpoznanie zarzutów uznanych za niedopuszczalne jest zakończone i nie powinien Pan/Pani odnosić się do tej części skargi w swoich dalszych pismach procesowych.

Jeżeli Trybunał nie wyda postanowienia częściowego, otrzyma Pan/Pani opis stanu faktycznego skargi.

2. Łączne rozpoznanie dopuszczalności oraz meritum skargi

Co do zasady, Trybunał rozpoznaje łącznie kwestię dopuszczalności oraz meritum skargi zgodnie z art. 29 § 3 Konwencji oraz art. 54 (a) Regulaminu Trybunału. W sprawach, w których Trybunał uznał skargę za dopuszczalną oraz gotową do rozstrzygnięcia co do meritum, może on jednocześnie wydać wyrok na podstawie art. 54 (a) § 2 Regulaminu Trybunału.

3. Wymiana pisemnych stanowisk dotyczących dopuszczalności i meritum skargi oraz słusznego zadośćuczynienia

Rząd jest proszony o złożenie pisemnego stanowiska dotyczącego skargi w terminie 12 tygodni. Powyższe pismo procesowe zostanie Panu/Pani przesłane, aby mógł się Pan/Pani do niego ustosunkować na piśmie, a także przedstawić stanowisko w przedmiocie roszczenia o przyznanie słusznego zadośćuczynienia na podstawie art. 41 Konwencji – w terminie 6 tygodni. Jeżeli Rząd uzyskał zgodę na złożenie pisemnego stanowiska w języku ojczystym (art. 34 § 4 (a) Regulaminu Trybunału), zostanie on zobowiązany do przedłożenia Trybunałowi tłumaczenia tego pisma na język angielski lub francuski w terminie 4 tygodni. Powyższe terminy nie mogą w zasadzie być przedłużane chyba, że z uzasadnionych powodów.

Jeżeli nie chce Pan/Pani skorzystać z prawa do odpowiedzi na pisemne stanowisko Rządu oraz do złożenia roszczeń o zadośćuczynienie na podstawie art. 41 Konwencji, jest Pan/Pani obowiązany/obowiązana poinformować o tym Trybunał w tym samym terminie. W przeciwnym razie Trybunał może uznać, iż nie jest już Pan/Pani zainteresowany/zainteresowana dalszym rozpoznanem skargi i w rezultacie skreślić ją z listy spraw (art. 37 § 1 (a) Konwencji).

1

W odniesieniu do roszczeń o przyznanie słusznego zadośćuczynienia, należy zwrócić szczególną uwagę na treść art. 60 Regulaminu Trybunału. W sytuacji, gdy skarżący nie przedstawi w przewidzianym terminie sprecyzowanych roszczeń o słuszne zadośćuczynienie wraz z dokumentami na ich poparcie, Izba może odrzucić żądanie w całości lub w części. Wymóg ten znajduje zastosowanie nawet jeżeli skarżący wskazał na wcześniejszym etapie postępowania, że zamierza dochodzić słusznego zadośćuczynienia. Przedłużenie terminu do przedstawienia roszczeń o słuszne zadośćuczynienie w zasadzie nie jest udzielane.

W każdym jednak przypadku zasądzenie słusznego zadośćuczynienia nastąpi jedynie w takim zakresie, w jakim Trybunał uzna to za niezbędne. Trybunał może przyznać stosowne zadośćuczynienie w trzech następujących formach: (1) jako zadośćuczynienie za szkodę materialną, tj. wymierne straty rzeczywiście poniesione i będące bezpośrednim skutkiem naruszenia Konwencji; (2) jako zadośćuczynienie za szkodę niematerialną, tj. za cierpienie i stres spowodowane naruszeniem Konwencji; (3) jako zwrot kosztów i wydatków poniesionych, aby powstrzymać naruszenie Konwencji lub usunąć jego skutki, zarówno w postępowaniu w kraju jak i w postępowaniu przed Trybunałem w Strasburgu. Koszty i wydatki powinny być szczegółowo wymienione. Zostaną one przyznane wyłącznie w przypadku, gdy Trybunał uzna, że były one rzeczywiście poniesione, konieczne i w rozsądnej wysokości. Wszelkie roszczenia wysunięte przez skarżącego powinny być poparte stosownymi dokumentami, tj. fakturami i rachunkami poniesionych kosztów. Po złożeniu przez skarżącego roszczeń, Trybunał zwróci się do Rządu z prośbą o przedstawienie stanowiska w przedmiocie słusznego zadośćuczynienia oraz, w razie potrzeby, o przedstawienie dalszych wyjaśnień w sprawie.

4. Pisma procesowe złożone po terminie lub bez uprzedniego wezwania do ich złożenia

Wszelkie pisma procesowe złożone po terminie wyznaczonym przez Trybunał – dotyczy to także sytuacji, gdy skarżący przed upływem udzielonego wcześniej terminu nie zwrócił się z prośbą o jego przedłużenie (art. 38 § 1 Regulaminu) – nie zostaną dołączone do akt sprawy ani przedstawione do rozstrzygnięcia Trybunałowi. Nie stanowi to jednak przeszkody dla skarżącego w przekazywaniu Trybunałowi z własnej inicjatywy informacji o ważnych wydarzeniach w sprawie, której dotyczy skarga, oraz w przesyłaniu kopii decyzji podjętych przez władze krajowe.

5. Polubowne załatwienie sprawy (zawarcie ugody)

Trybunał zwraca się także do Rządu o zajęcie stanowiska w kwestii możliwości polubownego załatwienia sprawy (zawarcia ugody) oraz o przedstawienie propozycji ugody (art. 62 Regulaminu Trybunału). Po otrzymaniu odpowiedzi Rządu, skarżący zostanie poproszony o zajęcie stanowiska w tej kwestii. Propozycja ugody może także zostać sporządzona przez Kanclerza Sekcji z jego własnej inicjatywy i przekazana jednocześnie obu stronom.

Zgodnie z przepisem art. 62 § 2 Regulaminu, negocjacje dotyczące polubownego załatwienia sprawy są ściśle poufne, a wszelkie propozycje i ustalenia w tym zakresie powinny być przedłożone w odrębnych pismach. W postępowaniu sportnym strony **nie mogą** powoływać się na treść tych pism i ustaleń.

W przypadku nieuzasadnionego odrzucenia przez skarżącego propozycji zawarcia ugody złożonej przez Rząd lub sporządzonej przez Kanclerza Sekcji, Rząd może przedłożyć jednostronną deklarację ugodową, a skarga może zostać skreślona z listy spraw stosownie do art. 37 § 1 (c) Konwencji (zob. także *Van Houten v. the Netherlands* (orzeczenie o skreśleniu z listy), no. 25149/03, ECHR 2005-IX).

6. Języki

Na obecnym etapie postępowania, zgodnie z art. 34 § 3 Regulaminu Trybunału, wszelkie pisma procesowe oraz korespondencja skarżącego lub jego pełnomocnika powinny być sporządzone w jednym z języków urzędowych Trybunału (angielski lub francuski). Jednakże Prezes Izby może wyrazić zgodę na używanie przez skarżącego języka polskiego.

7. Reprezentacja prawna skarżących oraz pomoc prawna

Zgodnie z przepisem art. 36 § 2 i 4 Regulaminu Trybunału, na obecnym etapie postępowania wymaga się, aby skarżący był reprezentowany przez prawnika -